

NFM is niet goed, maar wel bijzonder

De editie van het NFM van dit jaar in It Heidenskip zal niet de boeken in gaan als de meest hoogwaardige ooit. Maar waar het niveau wat tegenviel, waren de verhalen bijzonder. Over een afscheid en winst als medicijn voor blessureleed.

 Gerard Bos

It Heidenskip | Het is elk fierljepseizoen weer de vraag wat een NFM zegt over het verloop van de altijd belangrijke maand augustus. Het is maar hoe je ernaar kijkt. De Nationale Fierljep Manifestatie, zoals het evenement voluit heet, is een wedstrijd op zich. Een bijzondere ljepperij. Een soort open Nederlandse titelstrijd, aangezien iedereen mee mag doen. En een bijzondere fierljepwedstrijd levert hoe dan ook bijzondere verhalen op.

Natuurlijk had hij 'm graag willen winnen, zei Oane Galama. De fierljepper uit Wieuwert, opgegroeid op de schansen van It Heidenskip, kwam er dichtbij in zijn voormalige eigen achtertuin. Maar de missie om de uiteindelijke winnaar Erwin Timmerarends van Polstokbond Holland voorbij te springen, mislukte. En dat was, met het oog op de aanstaande emigratie van zeker drie jaar van Galama naar Nieuw-Zeeland, extra spijtig voor de regerend Fries kampioen.

„De winnende afstand was haalbaar (20,46 meter, red.). In de laatste sprong dacht ik echt: ik pak 'm, ik pak 'm. De insprong ging goed, de eerste drie klimslagen ook en toen was het voorbij. Ik trok de stok achterover. Dan weet je het: dan is het voorbij”, zei Galama (vierde met 19,20) na wat wel eens zijn allerlaatste NFM ooitkan zijn geweest.

„Nou, ho ho”, wierp hij tegen, „Ik zal heus nog wel eens aan het NFM meedoen. Maar dit was misschien wel de laatste keer dat ik echt om de

prijzen heb kunnen meedoen, ja.” Een rentree na drie jaar? Zou kunnen. Komt-ie überhaupt ooit met partner Renske terug naar Nederland, specifiek Fryslân? Wie weet. Meedoen aan het NFM kan inderdaad altijd, gezien het open karakter van de wedstrijd.

Emotioneel werd Galama er niet van, dat besef dat hij als topfierljepster wellicht nooit meer aan het grootste evenement van 'zijn' Hei-

Toen brak ik wel even en zag ik het ook allemaal even niet meer zitten

denskipster fierljepvereniging mee zal kunnen doen om de prijzen. „Dat we naar Nieuw-Zeeland vertrekken, is voor veel mensen nú even nieuws”, vertelde Galama. „Maar voor ons natuurlijk minder. Wij waren er al langere tijd mee bezig; het is niet van vandaag op morgen geregeld.”

Laatste

Galama was de laatste springer die in It Heidenskip in actie kwam, nadat alle categorieën al klaar waren. Winnen in de slotsprong zat er niet in, al was het mooi geweest voor het 'verhaal'. Toch was de Wiuwerter niet gefrustreerd. Ook niet met het oog op het FK, dat hij graag opnieuw wil winnen. „Maar druk zit er niet op, niet voor dit NFM en ook niet voor het FK. Ik heb al veel gewonnen. Alles wat ik

Tweelingbroers Oane (l) en Ysbrand Galama; opgegroeid in It Heidenskip en dus is het NFM 'hun' wedstrijd. Maar door de emigratie van Oane deden ze voor het laatst samen als toppers mee. Foto: Niels de Vries

er nu nog bij win, is bonus voordat we op 15 september vertrekken.”

Is het evenement, traditiegetrouw altijd eind juli, ook een graadmeter voor de 'grote' titeltoernooien als Friese en Nederlandse kampioenschappen? Als het antwoord op die vraag 'ja' is, is dat voor sommige fierljeppers bijzonder slecht nieuws als je de prestaties van afgelopen zaterdag erbij pakt. Echter, voor anderen juist goed nieuws. Gelukkig voor die eerste categorie, leert de historie dat een NFM-uitslag niet alleszeggend is.

Topkandidaten voor een Friese titel zijn onder anderen Ysbrand Galama, Bart Helmholt en Nard Brandsma. Zij werden slechts respectievelijk zesde, zevende en negende. Outsiders als Thewis Hobma (tiende) of Age Hulder (achttiende) konden

evenmin imponeren. Ze mogen echter hoop koesteren voor augustus. Het NFM is een wedstrijd op zich, met een bijzondere opzet. En daar kan de een beter mee omgaan dan de ander.

Fysieke leed

Iemand die het goed ligt, is Klaske Nauta. Zij had net als Galama een bijzonder verhaal, maar koppelde dat wél aan winst. De fierljepster uit IJlst kampt met aanhoudende rugklachten en kreeg er onlangs een zweeps slag bij. Maandag trainde ze voor het NFM en dat werd geen succes. „Toen brak ik wel even en zag ik het niet zo zitten. Maar ik wil graag meedoen en als je dan wint, is dat wel heel erg bijzonder. Ik besef het nog niet.”

De zege evestigt dat ze nog wel degelijk wat in het fierljeppen te zoe-

ken heeft en dat het zonde zou zijn om te stoppen. Fysiek leed is echter ook niet ideaal. „Ik wil graag door, want ik kan het fierljeppen eigenlijk niet missen”, lachte Nauta, die voor de derde keer in haar loopbaan de beste was bij de vrouwen op het NFM.

Bij de meisjes ging de zege naar Sigrid Bokma (Hiindeloopen), die met 15,85 knap won én verder sprong dan de 15,62 van Nauta bij de vrouwen. Dat belooft wat voor het FK. Dat topfavoriete Marrit van der Wal (tweede, 15,58) in Winsum op 13 augustus geduchte concurrentie krijgt, is duidelijk. Bij de junioren ging de zege ook naar een ljepper uit IJlst: Bobby Zwaagman won met 17,68, terwijl bij de jongens Bas van Leeuwen de PBH een tweede zege van de avond bezorgde: 16,48.